

до единъ орѣхъ, грѣмва се отдалечъ и куршумтъ изпищялъ край главата му. Това накарало Чинтуловъ да бѣде по-прѣдпазливъ*. (Янтра, стр. 102). Даже и да е случайно това грѣмване по посока на поета, тая случка говори, и съ всички резерви около нея, за огорченията, коичо партията на старитѣ въ Сливенъ му е причинявала съ своя постояненъ натискъ.

Къмъ това се прибавя случката съ попъ Станчо.³⁹ Дватама другарували (Д. Чинтуловъ и попъ Станчо) и скоро откровения поетъ започналъ да му чете бунтовнитѣ си пѣсни и да разкрива своитѣ бѣдещи планове. Тая откровенностъ, обаче, попъ Станчо използъ алъ, за да не повърне сумата 5000 гроша,⁴⁰ която му заелъ Чинтуловъ, като го заплашилъ, че ще яви за всички негови работи на властѣта. Може би, тая закана е била много остра и вѣроятно къмъ нея се е прибавило издайничеството на алчния и коваренъ попъ, та Чинтуловъ е побързалъ да прибере всичко що ималъ въ рѣкописъ и го изгорилъ, за да не изпита турската жестокостъ. „Още сѣщия день, пише П. Петровъ, заптиетата нахлули въ дома на поета и търсили рѣкописи, слѣдъ което го поканили да заповѣда въ ковака.... На 55 день (по скоро на десетия день — споредъ първия биографъ на поета Н. Т.) е билъ освободенъ отъ затвора, благодарение застъпничеството на влиятелния прѣдъ мѣстната турска властъ Русчо Мирковичъ“ (в. „Зора“, цит. подл.). Дали отъ попъ Станчо или отъ гъркоманитѣ българи — „кога го наклеветили, че ималъ сношение съ московеца, та трѣбвало да стои въ затвора десетъ дни, докато се оправдае“ (Янтра, стр. 100) — е билъ наклеветенъ Чинтуловъ и колко дни е лежалъ въ затвора, може би, ще бѣде твърдѣ несигурно да се посочи, въ всѣки случай, положително е, че Чинтуловъ е лежалъ въ затвора.